

for, at der fra Krigsministeriets Side ikke udvises den fornødne Strengthed i alle disse forskellige Arbejder, og at Krigsministeren ikke paa den rigtige Maade bruger den Understøttelse, som han fra Folkethinget kan faae, til at bekæmpe ubillige Fordringer, og som Krigsministeren ikke bør flyde fra sig i den Kamp, han vistnok daglig i saa Henseende har at bestaae.

Krigsministeren: Jeg skal tillade mig nogle Strøbemærkninger til det Foredrag, den ærede Rigsdagsmand nylig har holdt. Naar den ærede Rigsdagsmand har yttret Formodning om, at jeg under Sagens Behandling selv har udtalt, at der burde opføres Krudttaarne paa Als, og maastee i det vestlige Fyen, saa skal jeg hverken bekræfte eller benægte det; det er umuligt for mig at erindre, om jeg har sagt det eller ikke, men jeg anseer det for aldeles irrelevant; at jeg har tænkt det og meent det, er fuldkommen vist; men Gæt er, om Krigsministeren i Løbet af Discussionen nævner, at han anseer det for gavnligt eller nødvendigt, at der i visse Dele af Landet opføres visse Bygninger, og et ganske Andet er det, naar det staaer i Loven, at de skulle opføres, og at Pengene kun skulle bruges dertil, og, naar de ikke bruges dertil, saa skulle de ikke anvendes. Hvad den ærede Rigsdagsmand yttrede om, at man ved større Bygningsforetagender paa flere Steder her i Landet kunde med Fordeel anlægge Teglblænderier og forsyne sig paa de fornødne Steen for langt billigere Pris, det kan gjerne være; men han vil dog ved nøiere Overvielse finde, at det vilde aldeles ikke være anvendeligt paa enkelte Tilfælde for Krigsbestyrelsen; thi vi have ikke saa udstrakte Grunde, at vi derpaa kunne anlægge Teglblænderier, og med alle de dermed forbundne Omkostninger troer jeg ikke det vil svare Regning, men at vi derimod ere langt bedre tjente med at købe Teglstenene. Den ærede Rigsdagsmand har ogsaa yttret, at han ansaae det nødvendigt, at der opføres Krudttaarne paa Als og i Fyen, fordi vi her paa Sjælland vare ganske overslødigt forsynede dermed; det hører forsaavidt ikke til Sagen, at jeg udtaler mig derom, men den ærede Rigsdagsmand maa ikke glemme, at man i visse Maader skal have to Krudt-

taarne til eet og samme Quantum Krudt, navnlig er dette Tilfældet i Kjøbenhavn; i Fredstid er det ikke tilladt at have Krudtet indenfor Boldene, saa skal det være gjemt i Krudttaarne udenfor Byen; kommer der nu Krig paa, saa skal Krudtet ikke være udenfor, men derimod indenfor Byen, og altsaa maa der være en dobbelt Besætning af Krudttaarne til det samme Quantum Krudt, men det er altsammen Biting. Den ærede Rigsdagsmand siger, at Krigsbestyrelsen kan ikke forlange, at, naar man f. Ex. begjærer et Par Millioner til at opføre Fæstninger for, at man da skal votere Pengene, uden at vide det Mindste om, hvorledes disse Penge skulle anvendes; ja, det er et ganske andet Spørgsmaal; noget Saadant har Krigsbestyrelsen slet ikke forlangt; den har givet en Fortegnelse over en stor Deel, efter Ministeriets Skjøn, aldeles fornødne eller idetmindste meget nyttige Bygningsforetagender, og forlangt Summer, som langt fra ere tilstrækkelige til disse Bygningers Opførelse, men bedet om at erholde Balget i Henseende til Anvendelsen af de forholdsvis ringe Summer, der forlanges, til at anvende dem i den Rækkefølge, som Ministeriet anseer fornøden. Den ærede Rigsdagsmand gaaer altid ud fra den Antagelse, at Krigsministeren i alt Saadant bestemmer Alting vilkaarligt selv, og at det alene kommer an paa hans Skjøn. Krigsministeren har til sin Raadighed en Mængde fuldkommen sagkyndige Folk, og han bestemmer hverken, hvorledes Bygningerne skulle være, eller i hvad Orden de skulle udføres, uden efter Overlæg med de vedkommende Autoriteter, hvoraf jeg blot vil nævne to, naagt de ikke ere de eneste; den ene er Ingenieurcorpset, den anden er Artilleriebrigaden, under hvem mange Bygningsforetagender fortære, eller som er meest interesseret i dem, og navnlig udføres der aldrig noget Bygningsforetagende, undtagen Ingenieurcorpset derom har udtalt en Formening, som Krigsbestyrelsen vel sjældent fjerner sig fra. Jeg troer, at denne Overvielse af Sagen er nok saa grundig som nogen anden. Det egentlige Spørgsmaal, som staaer tilbage, er det, om Krigsbestyrelsen skal administrere, eller, om Administrationen skal udgaae fra Folkethinget; det er Tvivlens Gble. At Rigsdagen bliver